

Da fondens krav om forhøjet garantistillelse vil blive rettet mod virksomheder, der har en særlig økonomisk risiko, må det forventes, at en del af disse virksomheder ikke har mulighed for at skaffe den forhøjede garanti med den konsekvens, at selskabets registrering slettes, og firmaet må lukke. Der vil dog også være virksomheder med ukendte kapitalreserver/kreditmuligheder der får mulighed for at køre videre, samtidig med at fondens risiko nedbringes.

Det kan naturligvis ikke udelukkes, at et krav om øget garanti fra Rejsegarantifonden vil medføre en lukning af rejsearrangøren/formidleren via en konkurs.

Som hidtil vil en rejsearrangør/formidler, der har stillet forhøjet garanti, have mulighed for at begære garantien nedsat, såfremt den særlige økonomiske risiko, som begrundede kravet om forhøjet garantistillelse, bortfalder.

Fonden har på baggrund af en undersøgelse af nogle udvalgte konkurskonstateret, at den ville have haft grundlag for at gribe ind flere år før, selskaberne rent faktisk gik konkurs, hvis de nye regler havde været gældende på daværende tidspunkt. Fonden kan derimod ikke udtale sig om, hvorvidt den ville have lidt et mindre tab, såfremt selskaberne var gået konkurs tidligere, idet det bl.a. afhænger af, hvornår på året konkursen indtræder.

Det er dog fondens generelle vurdering, at de foreslåede regler vil føre til mindre tab. Det gælder ikke mindst den foreslåede mulighed for at screene nye virksomheder, men også muligheden for at kunne gribe ind tidligere og dermed forhindre et useriøst selskab i at øge sin omsætning og dermed det tab, som fonden kan forventes at lide ved en senere konkurs.

En rejsearrangør/formidler, der mødes med et krav om forhøjet garantistillelse, har mulighed for at klage over fondens afgørelse til Erhvervsankenævnet. En klage til nævnet har ikke opsættende virkning, men der er mulighed for, at nævnet, når særlige grunde taler herfor, kan tillægge en klage opsættende virkning.

Det forudsættes, at Erhvervsankenævnet ved behandling af anmodninger om opsættende virkning og ved behandling af klager, hvor der er tillagt opsættende virkning, vil sikre, at sager behandles på en sådan måde, at formålet med de nye regler om forhøjet garanti ikke forspildes.

Til nr. 11

Ændringen giver økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetning af nøgletal til brug for det målrettede tilsyn. Det

er hensigten, at ministeren i forbindelse med lovens ikrafttræden udsteder en ny bekendtgørelse om registrering, garantistillelse m.v., der foruden de nuværende regler også vil indeholde nye regler om opkrævning af bidrag og som nævnt indberetning af nøgletal.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvens af de nye regler for bidragsbetaling, hvor det er fondens bestyrelse og ikke ministeren, der fastsætter størrelsen af administrationsbidraget og et evt. bidrag til fondens grundkapital.

Til nr. 13

Den nuværende lov indeholder ikke en frist for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet i modsætning til alle andre områder, hvor nævnet er klageinstans. Der er her en klagefrist på 4 uger. Da den manglende klagefrist formentlig skyldes en forglemmelse i forbindelse med lovens tilblivelse, og da der ikke er særlige grunde, der taler for ikke at have en klagefrist, foreslås det, at der også i lov om en rejsegarantifond indføres en klagefrist på 4 uger efter, at fondens afgørelse er meddelt den rejsearrangør/formidler, der ønsker at klage.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvens af, at hæftestrafpen er afskaffet ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. Strafmaksimum er fastsat til fængsel i indtil 4 måneder i overensstemmelse med den almindelige regel om omsætning af hæfte til fængsel.

Til nr. 15

Den årlige indberetning af nøgletal er af afgørende betydning for fondens muligheder for at udvælge de selskaber, der udgør en særlig risiko for fonden og dermed for gennemførelsen af det målrettede tilsyn. For at sikre indberetningen foreslås det, at det gøres strafbart at undlade at indberette nøgletal til fonden i lighed med hvad der gælder, hvis en rejsearrangør/formidler undlader at give fonden information og dokumentation i henhold til § 13.

Til nr. 16

I nr. 8 foreslås indført en tavshedspligt for fonden i forhold til de oplysninger, som fonden kan indhente i medfør af den foreslåede § 12 a og den nugældende § 13. Med henblik på at sikre overholdelse af tavshedspligten foreslås det, at fonden, herunder medlemmerne af bestyrelsen og dens ansatte, kan straffes, såfremt tavshedspligt tilsidesættes og der sker en uretmæssigt